บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาหาอัตราการให้บริการเชิงพื้นที่ของคลังสินค้าการบินไทย ณ ท่าอากาศยานกรุงเทพ โดยพยากรณ์ปริมาณการขนถ่ายสินค้าด้วยวิธีการพยากรณ์ของบอกซ์และเจนกินส์ และวิธีการแยกองค์ประกอบของข้อมูลในอนุกรมเวลา ผลจากการพยากรณ์ปริมาณการขนถ่ายสินค้าของคลังสินค้าการบินไทยทั้งสองวิธีที่แตกต่างกัน จากการเปรียบเทียบผลของการพยากรณ์ที่ใช้สำหรับวัดความแม่นยำในการพยากรณ์ของทั้งสองวิธีดังกล่าว ค่าความแม่นยำของวิธีการแยกองค์ประกอบของข้อมูลในอนุกรมเวลา ให้ค่าของความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ที่ต่ำกว่าวิธีการพยากรณ์ของบอกซ์และเจนกินส์ ดังนั้นงานวิจัยนี้ได้เลือกสมการที่ประมาณการได้จากวิธีแยกองค์ประกอบของข้อมูลอนุกรมเวลา เป็นแบบจำลองที่ใช้สำหรับการพยากรณ์ปริมาณการขนถ่ายสินค้า การพยากรณ์ปริมาณสินค้าที่ทำการขนถ่ายของคลังสินค้าการบินไทย ณ ท่าอากาศยานกรุงเทพในอนาคตภายภาคหน้านับจากปีที่ทำการศึกษาถัดไป 84 เดือนหรือ 7 ปี พบว่า ปริมาณการขนถ่ายสินค้าเพิ่มขึ้นจากปี 2540 โดยมีปริมาณทั้งสิ้น 603,746 ตัน เป็น 918,143 ตัน ในปี 2547 และมีอัตราการเจริญเติบโต 4.9 % ต่อปี ปริมาณสินค้าที่ทำการขนถ่ายที่พยากรณ์หลังจากปี 2540 พบว่า ปริมาณการขนถ่ายสินค้าของคลังสินค้าการบินไทยมีปริมาณเพิ่มขึ้น 43,000 ตันต่อปี โดยมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ย 6.2% ต่อปี และพื้นที่ของคลังสินค้าที่มีอยู่ในปัจจุบัน ด้วยขนาดพื้นที่ 64,400 ตารางเมตร จากการหาอัตราการให้บริการเชิงพื้นที่พบว่าขีดความสามารถในการให้การบริการเชิงพื้นที่ของคลังสินค้าการบินไทย จะสามารถรองรับปริมาณการขนถ่ายสินค้าทางอากาศได้จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2543 โดยมีปริมาณการขนถ่ายสินค้าที่คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าเท่ากับ 746,298 ตัน และอัตราการให้บริการของคลังสินค้าการบินไทยเท่ากับ 11.5 ตัน/ตารางเมตร/ปี และในปี พ.ศ. 2544 อัตราการให้บริการเชิงพื้นที่ของคลังสินค้าการบินไทยเท่ากับ 12.2 ตัน/ตารางเมตร/ปี ซึ่งเกินขีดความสามารถในการให้บริการการขนถ่ายสินค้าที่องค์กรการบินพลเรือนระหว่างประเทศได้กำหนดไว้ โดยมีปริมาณสินค้าที่คาดการณ์ไว้เท่ากับ 789,259 ตัน อย่างไรก็ตามปริมาณสินค้าดังกล่าวไม่ได้ใช้พื้นที่ของคลัง

สินค้าในการเก็บสินค้า ดังนั้นหากการบินไทยไม่ขยายพื้นที่ของคลังสินค้า จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่การบินไทยจะต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการขนถ่ายสินค้าขึ้นเครื่องให้ทันต่อปริมาณสินค้าที่รอการบรรทุก โดยการใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการขนถ่ายสินค้า ให้เพียงพอต่อปริมาณการขนถ่ายสินค้าที่มีอัตราการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นในทุกๆปี มิฉะนั้นอาจจะก่อให้เกิดปัญหาความแออัดในคลังสินค้าในช่วงเวลาเร่งด่วนได้

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการขนส่งสินค้าส่งออกของสินค้าที่สำคัญ 3 ประเภทไปยังประเทศที่การบินไทยทำการขนส่งสินค้าสูงสุด 5 อันดับแรกกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศรายเดือนของไทย โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ของความยืดหยุ่น ผลจากการศึกษาพบว่าค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทยต่อปริมาณการขนส่งสินค้าส่งออกประเภทอาหารสดไปยังประเทศปลายทางได้แก่ ฮ่องกง สิงคโปร์ ญี่ปุ่น และไต้หวัน มีการเปลี่ยนแปลงปริมาณการส่งออกที่เพิ่มขึ้นเมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทยเพิ่มสูงขึ้น โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของความยืดหยุ่นเท่ากับ 0.043 2.279 2.401 และ 8.546 ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ในแต่ละประเทศ พบว่า ประเทศไต้หวัน มีค่าสัมประสิทธิ์ของความยืดหยุ่น สูงกว่าประเทศอื่นๆ โดยค่าความยืดหยุ่นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อปริมาณการขนส่งสินค้าส่งออกประเภท ผักผลไม้ และอาหารสด มีค่าเท่ากับ 3.952 และ 8.546 ตามลำดับ

ค่าสัมประสิทธิ์ของความยืดหยุ่นจากผลของการศึกษา สามารถนำมาใช้ในการพิจารณาการเพิ่มจำนวนของเที่ยวบินจากกรุงเทพไปยังประเทศปลายทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไต้หวันที่ทำการขนส่งสินค้าส่งออกประเภท อาหารสด และผัก&ผลไม้สด รวมทั้งเป็นแนวทางในการนำเครื่องบินบรรทุกสินค้าแต่เพียงอย่างเดียวมาบรรจุในเส้นทางบินดังกล่าว ซึ่งปัจจุบันเครื่องบินที่บรรทุกสินค้าแต่เพียงอย่างเดียวของการบินไทย ไม่มีเส้นทางบินไปยังประเทศไต้หวัน หากการบินไทยไม่สามารถที่จะทำการเพิ่มเที่ยวบินไปยังประเทศไต้หวันได้ โดยติดปัญหาในเรื่องสิทธิการบินระหว่างประเทศ การบินไทยควรที่จะนำเครื่องบินที่มีพื้นที่สำหรับระวางบรรทุกสินค้าได้มากขึ้น เข้ามาประจำการในเส้นทางบินดังกล่าวแทนเครื่องบินที่มีพื้นที่สำหรับระวางบรรทุกได้น้อย เช่นนำเครื่องบินแบบโบอิ้ง 777-200 เข้ามาแทนที่เครื่องบินแบบแอร์บัส 300-600 เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากงานวิจัยนี้มีข้อจำกัดหลายอย่างในการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการปริมาณการส่งออกทางอากาศที่แท้จริง ข้อมูลในเรื่องของต้นทุนระหว่างการเช่าและการสร้างพื้นที่ของคลังสินค้า ข้อมูลในเรื่องของประสิทธิภาพในการให้บริการของสายการบินอื่นๆ รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวกับ turn over ของคลังสินค้า เป็นต้น อีกทั้งการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปริมาณการขนส่งสินค้าส่งออกดังกล่าว วิเคราะห์ในลักษณะของข้อมูลเป็นรายเดือน ซึ่งข้อมูลที่สำคัญบางตัวที่จะนำมาใช้หาความสัมพันธ์ ไม่มีการรวบรวมข้อมูลที่เป็นรายเดือน ส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลรายปี ดังนั้นการวิเคราะห์ผลของความสัมพันธ์ในงานวิจัยนี้ อาจจะเกิดข้อผิดพลาดเนื่องจากจะต้องทำการแปลงข้อมูลรายปีเป็นข้อมูลรายเดือน และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการขนส่งสินค้าส่งออกกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศรายเดือนของไทย จำกัดการศึกษาเฉพาะสินค้า 3 ประเภทเท่านั้น ซึ่งได้แก่สินค้าประเภทผักผลไม้ อาหาร และดอกไม้ โดยไม่ได้แยกศึกษาลงในรายละเอียดของสินค้าทั้ง 3 ประเภทดังกล่าว ซึ่งสินค้าประเภทผักและผลไม้ มีชนิดของผักและผลไม้หลายประเภทรวมกัน ในงานวิจัยครั้งต่อไปสำหรับผู้ที่สนใจ ควรศึกษาเฉพาะเจาะจงในสินค้าชนิดนั้นๆที่ทำการขนส่งทางอากาศแต่เพียงอย่างเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขนส่งสินค้าส่งออกทางอากาศของผลไม้ประเภททุเรียนหรือลำไยไปยังประเทศฮ่องกง เพื่อที่จะหาอุปสงค์ของการส่งออกทางอากาศของทุเรียนหรือลำไย

ในการศึกษาได้ใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาในช่วงเวลา 2532 - 2539 ซึ่งไม่ได้นับรวมข้อมูลของปี 2541 ซึ่งได้เกิดภาวะวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจในภูมิภาค ดังนั้นในการศึกษาถึงแนวโน้มของการส่งสินค้าส่งออกในอนาคต อาจสูงกว่าหรือต่ำกว่าความเป็นจริงได้ นอกจากนั้นยังไม่ได้นำตัวแปรอื่นๆที่จะมีผลต่อการวิเคราะห์ปริมาณการขนส่งสินค้าส่งออกทางอากาศ เช่น ตัวแปรทางด้านรายได้ และอื่นๆ ของประเทศนำเข้า เข้ามาวิเคราะห์โดยเฉพาะทางด้าน income effects และ substitution effects ซึ่งจะทำให้การวิเคราะห์ได้ผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังนั้นการศึกษานี้จึงเป็นจุดเริ่มต้น และวิเคราะห์เฉพาะด้านอุปทานแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น นอกจากนั้นปริมาณความต้องการขนส่งสินค้าส่งออกในการศึกษานี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของปริมาณความต้องการที่แท้จริงเท่านั้นเช่นกัน